

Vragen van de redactie

Over welke onderwerpen zou u graag eens iets willen lezen in de Zjwamer Gezet? Kent u een kandidaat voor 'Oet Zjwame'? Of wilt u zelf een artikel aanleveren? De volgende editie staat gepland voor februari 2026. U kunt tot 12 januari aanstaande een artikel aanleveren of reageren. Mail naar: zjwamergezet@gmail.com. Houd er rekening mee dat de redactie bepaalt of het bericht kan worden geplaatst en/of aangepast moet worden.

Voor het vermelden van evenementen, verwijzen we ook graag naar www.zjwameaktueel.nl. ■

HEUKSKE ZJWAAMS

In 't nuuj

Gèn jeske mer 'ne nette bloes
mós 't deze keer zin;
dao veuls se dich es muzikant
toch get plezieriger in.
Hae mó't lekker zitte,
geweun good passe
en henjig is
es se 'm zelf kèns wasse.
De bóks neet vaal,
te kort of te lank,
daoróm zin die aaj uniforme
nao viefteen jaor aafgedank.
Allemaol 'tzelfde,
det zuut toch sjiekker oet;
mit dees nuuj kleijer kèn
ós hermenie weer jaore veuroet.

Riky

Onze burgemeester

In gesprek met Yolanda Hoogtanders, burgemeester van Roermond, 53 jaar, getrouwd, vier kinderen en woonachtig in Roermond.

Met ingang van 20 september 2023 is Yolanda Hoogtanders (VVD) de nieuwe burgemeester van Roermond. Ze volgde Rianne Donders-de Leest op, die op 1 november 2022 aftrad. Onno Hoes was in de tussentijd waarnemend burgemeester.

**“De Zjwaamse
identiteit
moeten we
koesteren en
bewaken.”**

Foto: Echt Mooij Fotografie

Wie is Yolanda Hoogtanders? Wat hebt u voorheen gedaan?

"Ik ben geboren en getogen in Echt. Op mijn 18e ben ik uit Limburg weggegaan om Algemene Economie te studeren in Tilburg. Ik begon mijn loopbaan bij het adviesbureau KPMG. Daarna kreeg ik mijn eigen bureau Policy Productions. Vanuit die rol heb ik veel mooie projecten mogen doen voor onder andere de gemeenten Amsterdam en Rotterdam maar ook bijvoorbeeld voor Roermond. Ik heb toentertijd veel geleerd over de hele breedte van de publieke sector, afvalverwerking, waterhuishouding, sociale zekerheid, et cetera. Ook heb ik veel kennis en ervaring opgedaan met veranderprocessen en samenwerkingsvraagstukken. In 2018 werd ik algemeen directeur van Werkom, het sociaal werkbedrijf van Zaanstad en Purmerend. Daarnaast was ik commissaris bij een woningbouwvereniging en voorzitter van de raad van toezicht van een voortgezet onderwijs school."

Hebt u altijd al burgemeester willen worden?

"Daar heb ik vroeger eigenlijk nooit aan gedacht. Rond mijn vijftigste verjaardag ben ik pas politiek actief geworden. Mijn belangrijkste drijfveer? In mijn werk had ik geleerd, dat er veel gesproken wordt over prachtige plannen. Helaas blijkt de uitvoering daarvan in de praktijk weerbarstig. Ik vond dat daar in de politiek te weinig aandacht voor was. In 2022 ben ik raadslid geworden in de gemeenteraad van Amsterdam. En toen kwam de vacature burgemeester van Roermond voorbij..."

Roermond kende politiek gezien een roerige tijd. Je moet daar maar aan willen...

"Toen de vacature voor burgemeester in Roermond voorbij kwam ben ik heel open het gesprek met de vertrouwenscommissie van de raad aangegaan. Dat was een heel positief gesprek. Het gaf mij het nodige vertrouwen om deze stap te maken."

< Lees verder op pagina 2 >

En dan wordt het werkelijkheid!

“Het leek of alle puzzelstukjes op de juiste plaats vielen. Ik ben warm ontvangen in alle geledingen van de gemeente Roermond. Ik heb met alle wijken persoonlijk kennis gemaakt en heel veel mensen gesproken. Dat heeft mij een goed gevoel gegeven en gaf vertrouwen in de toekomst.”

Wat waren (zijn) uw aandachtspunten?

“Roermond heeft veel moois te bieden. Het is een gemeente met meerdere kernen, een prachtige historische stad die ondernemend is en bruijt. Een stad van doeners en durvers. Onze gemeente kent meer dan honderd (!) nationaliteiten. De verschillen tussen wijken zijn groot en niet iedereen profiteert van al het moois van de stad. Wat ik in elk geval wilde bereiken, is dat Roermond zijn roerige, politiek-bestuurlijke geschiedenis definitief achter

“De verschillen tussen wijken zijn groot en niet iedereen profiteert van al het moois van de stad.”

zich laat en dat de verbindingen met de stad en met de regio aangehaald en versterkt worden.”

Wat zijn uw uitdagingen?

“Verenigingen en vrijwilligers zijn heel belangrijk voor het saamhorigheidsgevoel en daarom onmisbaar in de samenleving. Helaas kampen vooral de besturen met steeds minder opvolgers. Daar ligt een grote uitdaging en wil ik mij voor inzetten. Fijn wonen en veiligheid voor iedereen zijn speerpunten. We wonen in een grensregio met vele pluspunten, maar dat brengt ook uitdagingen met zich mee, zoals de drugsproblematiek. Een honderdtal verschillende nationaliteiten betekent ook grote verschillen in taal, cultuur en religie. Dat verlangt wederzijds respect. Ik kijk graag naar overeenkomsten tussen mensen in plaats van verschillen. Fijne momenten wil ik graag delen. En waar mogelijk mensen bijstaan in moeilijke tijden. Om de uitdagingen van deze tijd als stad het hoofd te bieden hebben we elkaar meer dan ooit nodig. Als stad moeten wij in deze tijd daarom voortdurend met elkaar in gesprek blijven, duiding geven aan de ontwikkelingen, concrete maatregelen nemen en perspectief bieden. Daar zie ik voor

de burgemeester een richtinggevende en verbindende rol in. Inwoners moeten de ander willen/kunnen aanspreken. Dat verlangt tolerantie en een bepaalde mate van assertiviteit. Daar wil ik zo nodig graag in ondersteunen en bemiddelen.”

Swalmen is in 2007 ‘opgeslokt’ door Roermond. Daarmee zijn diverse voorzieningen zoals gemeentehuis, bibliotheek, brandweerkazerne en politiebureau verdwenen. Door de jaren heen zijn er in samenspraak met de dorpsraad dienaangaande wel diverse noodgrepen toegepast. Hoe kijkt u tegen Swalmen aan?

“Swalmen heeft een rijk verenigingsleven en een goed functionerende dorpsraad. Om de Swalm meer te betrekken bij het dorp zijn er allerlei toekomstgerichte herinrichtingsplannen. Met enige kunstgrepen is het gelukt om het sportcentrum een herstart te geven. Daarnaast is er al jarenlang een bijzondere vriendschappelijke band met Nepomuk en Marktredwitz. De Zjwaamse identiteit moeten we koesteren en bewaken. Er zijn heel veel verschillen in de gemeenschap, maar: **Remunj en Zjwame, gaon good same!**” ■

Veteranen Café Midden-Limburg

Aan de Maastrichterweg in Roermond ligt het Nationaal Herdenkingspark, met onder meer het Nationaal Indië-monument en het Monument voor Vredesoperaties. Bij dit laatste monument vindt ieder jaar de Limburgse Veteranendag plaats. Tussen de bomen van het park, ietwat verscholen, staat het Generaal Spoorpaviljoen. In dit gebouw houdt de stichting Veteranen Café Midden-Limburg eenmaal per twee maanden bijeenkomsten voor alle veteranen. Dit zijn (oud-)militairen die het Koninkrijk der Nederlanden hebben gediend tijdens oorlogs- of vredesmissies. In Nederland zijn er meer dan 100.000 veteranen. Gerard Meuter (57 jaar) uit Swalmen is één van deze veteranen.

Uitzending naar Bosnië, Joegoslavië

“Ikzelf heb gediend in Bosnië, maar er waren vanuit Nederland ook vredesmissies in Libanon, Afghanistan, Irak en Mali”, opent Gerard het gesprek. “Mijn loopbaan in militaire dienst startte in de kazerne van Roermond, waar nu deels het Outlet is gevestigd. Daar ben ik opgeleid als Technisch Specialist (TS-er) voor voertuigen, zeg maar monteur. In Soesterberg heb ik mijn verdere dienstjaren vervuld. In de kazerne in Soesterberg deed ik het herstel en reparatie van met name wielvoertuigen, landrovers en vrachtwagens (4- en 10-tonners). Als TS-er zit je minimaal vijf jaar in dienst en soms nog langer. Verder heb ik daar ook een andere opleiding gehad én heb ik er ‘paraat gezeten’, op het einde als korporaal 1. ‘Paraat’ houdt in dat militairen zich gereed moeten houden voor een mogelijke inzet. Onze eenheid werd in 1994 aangevoerd om ingezet te worden in het voormalige Joegoslavië. Voorafgaande aan de uitzending vond ik het spannend. Het jaar voor mijn uitzending was namelijk een vrouwelijke collega uit mijn eenheid, ook uit Limburg, verongelukt. In het voorjaar 1994 kwamen we in Joegoslavië in Lukavac, in de

regio Tuzla, terecht. Daar fungeerden we als ondersteuning van Dutchbat 1. We zaten daar op een complex, een voormalige cokesfabriek, een zeer stoffige huisvesting. Als we ’s avonds na het werk gingen douchen, kwam er de eerste paar minuten alleen maar zwart water van je af. Zelfs de sneeuw kleurde daar zwart. Ik ben daar ruim drie maanden gebleven. De werkzaamheden in Lukavac waren divers. Behalve het onderhoud aan de voertuigen, bewaakten we ook het complex waar we zaten en hielden we toezicht op de omgeving door regelmatige patrouilles. Zeker tijdens deze laatste activiteiten maakten we enkele traumatische gebeurtenissen mee. Deze gebeurtenissen leidden uiteindelijk bij mij tot PTSS (posttraumatische stressstoornis). Soms voelde het voor mij alsof de nare gebeurtenissen mij achtervolgden met levensechte herinneringen. Ik heb het jarenlang stilgehouden; gedaan alsof er niets met mij aan de hand was. Maar in 2001 tijdens Bospop kreeg ik een black-out. En vanaf dat moment was het echt afgelopen. Vrienden hebben toen ervoor gezorgd dat ik in Doorn in het Veteraneninstituut terecht ben gekomen en daar met een behandeling startte.”

“Voor mij zijn deze groepen en bijeenkomsten echt mijn vangnet.”

Draaginsigne ‘Gewonden’

In de daarop volgende jaren ondergaat Gerard nog meer behandelmomenten, onder andere in Eindhoven, Den Bosch/Vught en uiteindelijk in 2019, na een terugval, in Amstelveen. “Daar heb ik drie maanden intern gezeten in het VIBU”, vervolgt Gerard. “Dit is de Veteranen Intensieve Behandel Unit (VIBU) van het Sinai Centrum in Amstelveen”, legt Gerard uit. “Intensief houdt in dat er elke dag gesprekken zijn, je gaat sporten, je bent creatief bezig, enzovoorts. Maar de kans dat het ooit nog eens terugkomt, blijft aanwezig. Ik heb complexe PTSS. Men heeft mij geholpen hiermee om te gaan, maar het verdwijnt niet. Ik zal dus niet genezen. Er hoeft maar een trigger te zijn en het trauma speelt weer op. De huidige tijd met oorlogsdreiging bijvoorbeeld is niet fijn. Ik ben uiteindelijk geheel afgekeurd voor werk. Daarvoor was ik nog 22 jaar in de drukkerij van het ziekenhuis Roermond actief. Een plek waar ze mij heel goed geholpen hebben. Men was op de hoogte van mijn situatie. Toen ik in 2012 het draaginsigne ‘Gewonden’ kreeg, zei mijn werkgever, het Laurentius ziekenhuis, ‘je kunt de uitreiking in ons gebouw laten plaatsvinden, nodig maar mensen uit, wij regelen verder alles’. Een van mijn beste vrienden, Frank, heeft mij toen het insigne opgespeld. Een heel bijzonder moment!”

Actief in vrijwilligerswerk

Gerard wilde niet alleen maar thuiszitten, maar ook iets doen voor de veteranen. “Ik ga regelmatig naar Hoensbroek naar het oudste veteranen-inloophuis van Nederland, ’t Elderhooes. Verder kom ik ook in Brunssum. Zij organiseren onder meer de jaarlijkse Internationale Veteranendag. Naast veteranen uit Zuid-Nederland komen op die dag ook militairen van het NAVO-hoofdkwartier in Brunssum (voormalig AFCENT) en vanwege de grensstreek, Duitsers.

Aangezien er in Midden-Limburg nog niets was, is enkele jaren geleden het initiatief gestart om een veteranencafé op te richten. Niet alleen was er behoefte bij veteranen in Roermond en omgeving om samen te komen. Er is ook een verbondenheid vanuit zowel jonge als oude veteranen met de monumenten in het Nationaal Herdenkingspark. Op Facebook plaats ik berichten over veteranen. Onder andere over het Veteranencafé Roermond waar ik de Facebookpagina van beheer, maar ook andere berichten over activiteiten met en voor veteranen. Voor mij zijn deze groepen en bijeenkomsten echt mijn vangnet geworden, omdat je met lotgenoten kunt praten. Ook al is een veteraan niet in Bosnië geweest zoals ik, toch begrijpen we elkaar heel goed. Omdat we dezelfde

zaken hebben meegemaakt. We kunnen bij wijze van spreken elkaars verhaal afmaken. De beleving is hetzelfde, alleen op een ander tijdstip en in een ander land. Overigens is het niet alleen met elkaar praten; op deze wijze hou je elkaar ook een beetje in de gaten.” Op de vraag hoe Gerard terugkijkt op zijn uitzending naar Bosnië, antwoordt hij: “Toen ik in dienst ging, wist ik dat ik uitgezonden kon worden. Ik zag er niet tegenop. Maar de opvang ná de uitzending kon destijds beter. Je kwam terug en het was ‘bedankt, tot ziens en we zien je wel weer als er iets speelt’. Gelukkig is dit nu beter geregeld.”

Veteranen Café Midden-Limburg en omgeving

Alle veteranen uit Midden-Limburg zijn tijdens de bijeenkomsten van het Veteranencafé welkom in het Generaal Spoorpaviljoen (Maastrichterweg 19 Roermond). De plek kent een goede bereikbaarheid voor de valide als ook de mindervalide veteraan, zowel met eigen als openbaar vervoer. Doel van de bijeenkomst is eenmaal per twee maanden gewoon lekker samen bij elkaar zijn, een kop koffie drinken, met elkaar praten, ervaringen uitwisselen. De eerstvolgende bijeenkomst is op 11 januari 2026. Voor inlichtingen kan men bellen met het secretariaat: 06-41859707 of mailen naar vc midden limburg@outlook.com. De overige data van het Veteranencafé in 2026 zijn: 15 maart, 17 mei, 19 juli, 20 september en 22 november. ■

**Red levens in jouw buurt.
Word Burgerhulpverlener!**

Maak hét verschil.

Gezocht! Vrijwilligers.

Meld je aan bij HartslagNu, hét reanimatie oproepsysteem van Nederland. www.hartslagnu.nl

Hartveilig Swalmen verzorgt regelmatig **basis- en herhalingscursussen** in Swalmen.

Aanmelden/info: hartveiligswalmen@gmail.com

**HARTVEILIG
SWALMEN**

**Werkgroep
Dorpsraad Swalmen**

Ga voor een **overzicht** van de huidige locaties AED's die zijn aangesloten bij **HartslagNu** naar www.dorpsraadswalmen.nl/aed of scan de QR-code.

't Beerpenske

Vanaf 2018 kent Swalmen een (niet-commerciële) brouwerij met de naam 't Beerpenske. Drie vrienden besloten destijds om zelf bier te gaan brouwen. Over het hoe en waarom, in gesprek met Jens Sampers (40), Misha Thissen (38) en Rick Beulen (40).

Ontstaan

"Het idee om zelf bier te brouwen ontstond eigenlijk al in 2017." begint Jens, in het dagelijks leven werkzaam als kok bij Mert 5 in Beesel. "Ik heb toen Misha gevraagd of het hem ook leuk leek, want om alleen zoiets te gaan doen, is al zoiets. Gelukkig was dat het geval, Misha deed mee. Toen ik het vervolgens bij een bezoek van Rick ook aan hem voorlegde, reageerde ook hij enthousiast. En het idee was geboren!" Rick (projectmanager bij Cognizant): "We zagen al snel in, dat het best wat kosten met zich mee brengt om te starten. Dus dan kun je beter met z'n drieën zijn om deze kosten te delen." Jens: "Eerst hebben we een cursus bierbrouwen gevolgd bij Wijnmakers Gilde Midden-Limburg. Een toenmalige collega van mij gaf daar de lessen, waardoor de link snel gelegd was om juist daar een cursus te volgen." Rick: "De cursus bestond uit enkele theorie-avonden, een praktijkdag, een dag om te bottelen en een om te proeven. Al met al over een periode van ongeveer een half jaar."

Vervolgens werd in april 2018 't Beerpenske opgericht. Misha (fabriekscontroller bij Wepa): "Nadat we de brouwdag tijdens de cursus hadden gedaan, besloten we al snel om zelf niet op gas te gaan brouwen, maar

elektrisch. De elektrische ketel hebben we al vrij snel aangeschaft en de resultaten van het koken hiermee bevielen goed." Rick: "Tijdens onze eerste keer zelf brouwen (een blond bier) deden we nog van alles dat in de cursus 'verboden' was. Zoals tijdens het koken de deksel op de ketel laten, met het idee 'dan houden we meer bier over'. Of nadat alles ontsmet was, nog even met blote handen iets vastpakken. Het is overigens met dit eerste brouwsel helemaal goed gekomen."

"We zijn inmiddels zo'n veertig brouwsels verder, je blijft ervan leren."

Werkwijze

De brouwers kiezen beurtelings voor een biertype en zorgen dan ook zelf voor de receptuur en de inkoop van de benodigde grondstoffen. Ook de plek van het brouwen rouleert. Jaarlijks wordt de 'brouwerij' verplaatst van de ene brouwer naar de andere. Zo worden de energiekosten en de overlast in huis verdeeld. Denk aan de ruimte die alles inneemt en geuren die vrijkomen. Na dat jaar ben je 'er twee jaar vanaf'. Gemiddeld worden tegenwoordig zeven à acht brouwsels per jaar gemaakt van zo'n 35 liter.

"We zijn gestart met het brouwen van de standaard speciaalbiere als blond, dubbel en tripel," legt Jens uit. "Je moet toch je weg vinden, alles is nog nieuw en je weet nog niet wat exact de gevolgen zijn van bijvoorbeeld het toevoegen van kruiden en specerijen op het eindresultaat." Rick: "Verder lezen we veel op internetforums waar je kunt discussiëren met andere brouwers. Ook daar leer je van."

"Tijdens het brouwen hebben we, zeker in het begin, wel wat 'spannende momenten' gekend," vertelt Misha. "Een defecte schrootmolen, de ketel die niet afloopt omdat het moutbed te fijn is en niks doorlaat. Maar al doende leert men. Verder hoeft je niet altijd het duurste van het duurste aan te schaffen om goed te kunnen brouwen. Zo wordt een oude koelkast gebruikt als gistkast, waar je de temperatuur in kunt regelen. Veel thuisbrouwers gebruiken lampen om warmte te genereren. Je kunt, als je een beetje handig bent, hier ook een

oude warmtespiraal voor gebruiken. Dergelijke ideeën worden door andere hobbybrouwers overgenomen."

"We zijn, nu zeven jaar bezig, wat makkelijker of anders gezegd comfortabeler geworden tijdens het brouwproces. Waar we in het begin minutieus de receptuur en de brouwregels volgden met alle extra tussentests, improviseren we nu meer. Blijkt een bepaald ingrediënt niet voorradig of verkeerd besteld te zijn, weten we inmiddels hoe dit op te lossen door een alternatief," vertelt Rick. Jens bevestigt dat: "We zijn inmiddels zo'n veertig brouwsels verder, je blijft ervan leren." Rick vervolgt: "Nu steeds meer onderdelen in het brouwproces geautomatiseerd zijn, hebben we tussendoor tijd genoeg om te overleggen over volgende bieren, welke recepten we nog willen gaan maken."

Namen van de bieren

De bieren die gebrouwen worden, krijgen natuurlijk allemaal een naam. Hier zijn duidelijke invloeden van de brouwers zichtbaar. Jens gebruikt als film liefhebber graag verwijzingen naar filmtitels. Bijvoorbeeld: *James Blond: Brew Another Day* (een Belgian Blonde), *Mjango Unchained* (een New England Hazy IPA) en *Raisins Of The Lost Arc* (Belgian Dubbel)

Andere bieren hebben dan weer een Limburgse naam, waarbij een link met de Hopsjokkers regelmatig voorbij komt. Alle drie zijn ze lid (of geweest) van deze vereniging. Zo kennen de bieren van 't Beerpenske namen als *Sjlaag Vanne Meule* (een Belgian Strong Dark Ale), *Wee Blief Ich Plekke* (een Scotch Ale Wee Heavy), *Hoppius XI* (een America IPA) en *Driesipan* (een Belgian Tripel, met drie graansoorten). Tenslotte zijn er ook nog bieren met Engelse namen die wel erg Limburgs aandoen. Vertaal *White Crayon Shitter* (een Wheat Beer – American Pale Wheat) maar eens naar het 'plat'...

Nieuwe bieren

Jens: "Sommige bieren worden vaker gemaakt. Recepten die zich bewezen hebben, kun je nog eens opnieuw maken. Of een bier waar we niet tevreden over waren, proberen we nog eens." "Voor de cursus moesten we alle

drie een tripel brouwen,” vertelt Rick. “Hier kwamen wisselende resultaten uit, waarbij die van Misha het laagst beoordeeld werd. Maar na dat recept nogmaals gebrouwen te hebben, waren we blij verrast hoe het deze keer uitpakte. Sterker nog, dit recept werd de basis voor de tripel van ‘t Beerpenske die we toen gingen brouwen.

Het blijft steeds de afweging; maken we iets nieuws of iets vertrouwds? Ook speelt mee dat we voor proeverijen een bepaald thema willen volgen. Hier brouwen we dan bepaalde bieren voor. Hier moet je tijdig mee beginnen, aangezien het zo’n zes tot acht weken duurt voordat een bier klaar is.” Over de proeverijen later meer.

Op de vraag of ook de in opkomst zijnde alcoholvrije varianten op de planning staan, volgt een vrij resoluut nee. Jens: “Allereerst vereist dat een techniek die op kleine schaal eigenlijk niet te doen is. En verder staat het ver af van waarom we ooit begonnen zijn te brouwen; de liefde voor alcoholhoudend bier.” Rick vult aan: “Laag-alcoholisch is gewoon lastig. We zullen om die reden ook geen Pilsener gaan brouwen.” Misha (lachend): “Mijn bieren komen meestal niet onder de 10%, dus ik begin daar al helemaal niet aan.”

Proeverijen

Het interview vindt plaats, drie dagen na een door ‘t Beerpenske verzorgde bierproeverij bij Café Effe Nieks. Het is een combinatie van het proeven van bieren en enkele bijbehorende gerechten. Jens maakt deze gerechten zelf en serveert ze uit met behulp van Misha. Rick praat de middag aan elkaar en geeft tekst en uitleg over hetgeen de bezoekers voorgeschoteld krijgen. Deze rolverdeling werkt prima. Naast

door ‘t Beerpenske gebrouwen bieren, worden andere bieren gepresenteerd, totaal een stuk of acht. Alles behoort wel tot eenzelfde thema, meestal een land. De meest recente proeverij had als thema ‘Amerika’.

Er zijn tot dusver bij Effe Nieks vijf uitverkochte *Beerpenske* proeverijen geweest en de volgende staat gepland in april 2026. Ook hiervoor zijn de plekken al vergeven. Rick: “Inmiddels wordt er gewerkt met een wachtlijst en roulatiesysteem. Als je een keer bent geweest, mogen de volgende keer anderen eerst een plekje reserveren. Zo proberen we zo veel mogelijk verschillende mensen te bereiken. Er kunnen circa veertig mensen meedoen per keer. Meer lukt niet, met name ook door de combinatie met het eten tussendoor. Op deze manier blijft het leuk om te doen, vanaf de altijd gezellige voorbesprekingsavond met John en Nicole tot en met de proeverij zelf.”

Afsluitend geven de heren als antwoord op de vraag wat de toekomstplannen zijn: “De komende jaren willen we vooral doorgaan met wat we nu doen; het samen brouwen van lekkere bieren, bedenken van recepten en alles wat daarbij komt kijken.” ■

“Wij gaan door met het samen brouwen van lekkere bieren, bedenken van recepten en alles wat daarbij komt kijken.”

Meer informatie is te vinden op de Facebook pagina van ‘t Beerpenske. →

Evenementen-agenda

26 december Kerstwandeling MHVS (14.00u)

24 t/m 30 december Kerststal bezichtigen
St. Lambertuskerk
(14.00u-16.00u)

9 januari Uitroepen Bacchus | De Mert

10 januari Prinsebal Kwekkerte
Café Soranus Boukoul

11 januari Prinsematinee Hopsjlokkers
De Mert

14 januari Same Taofele Zjwame
Herberg De Bos (12.00u, lunch)

16 januari Zjwamer Buuttegala | De Mert

17 januari Uitroepen Prins en Prinses van de Erpelkes
De Mert

18 januari Boerebroelof | De Mert

31 januari Aartjesbal
Maaszicht Asselt

1 februari Vastelaoveskonzaer
De Robijn

11 februari Same Taofele Zjwame | Plantage Blankwater
(12.00u, lunch)

13 februari Vossenjacht Erpelkes | Markt

15 februari Optocht Boukoul Open Air Spektakel | Markt

16 februari Optocht Swalmen

Geef evenementen die bedoeld zijn voor alle Swalmenaren tijdig door aan de redactie. Kijk voor meer informatie op www.zjwameaktueel.nl Deze kalender is bedoeld voor alle Swalmenaren, dus niet voor uitsluitend verenigingsnieuws.

De hobby van ... Loek Bisschops

Ook in andere bladen kom je hem wel eens tegen: Loek Bisschops (80) met zijn modellen op schaal van bekende gebouwen in onze omgeving en verder weg. En in de kerstperiode met zijn kamergrote kerstdorp. Ook in de Zjwamer Gezet hebben we wel een plek voor zijn speciale hobby.

Loek, je moet inmiddels een flinke verzameling gebouwen hebben nagebouwd met ijs- en roerstokjes. Hoeveel zijn het er wel niet? Hoe lang doe je dit al? Hoe ga je te werk?

"Ik schat dat ik er zo'n zestig à vijftenzestig heb gemaakt van kerken en kapelletjes omdat dat soort gebouwen mij het meest aanspreekt. Daarnaast nog eens twintig van woningen van familie, vrienden of bekenden. Die heb ik afgegeven. Mooi om die blijde gezichten dan te zien. Ik doe dit al zeker 35 jaar. Indertijd werkte ik bij de firma Alfabel in Belfeld waar ze aluminium ramen en deuren maken. 's Avonds vond ik het heerlijk om met mijn hobby bezig te zijn. In het begin werkte ik met ijsstokjes, maar ik vond roerstokjes leuker, ook omdat die fijner zijn.

Ik maak altijd eerst foto's van zo'n gebouw. Aan de hand daarvan begin ik dan stokjes op maat te snijden, gevels samen te stellen. Deur- en raamopeningen worden met verschillende maten boortjes aangebracht. De gebouwen worden niet geverfd, ik vind de blanke kleur het mooist. Zo kreeg ik bij kasteel Nieuwenbroek eens te horen dat ze het gebouw niet herkenden omdat het niet wit was."

Kon je altijd gemakkelijk aan die stokjes komen? Gebruik je alle soorten en maten?

"Er zijn wel negen modellen roerstokjes van smal tot breed, heb ik voor en

na ontdekt. Ik knip ze op maat met een snoeischaar. Die van negen millimeter met rond uiteinde zijn geschikt voor dakpannetjes. Ik gooi helemaal niets weg. Ik heb ze altijd gevraagd en gekregen in horecazaken. Van Nicole Pellens kreeg ik de hele voorraad toen ze bij Bakker Bart in Reuver overstapten op lepeltjes omdat ze het moe waren om telkens die stokjes van het terras te moeten oprapen. Daar kan ik dus nog lang mee vooruit.

Op een keer kwam een onderwijzeres met een klas kinderen op bezoek. Ik vertelde hoe mijn vrouw Tiny en ik ons doodziek hadden gegeten aan ijsjes om aan honderd stokjes te komen voor een van de gebouwtjes. Een jongetje was erg onder de indruk; hij vroeg of ik met hem een huisje wilde bouwen als hij terugkwam met honderd stokjes. Een poos later stond hij voor de deur met in zijn handen honderd stokjes met de resten chocolade er nog aan. Ik heb hem toen maar voorgesteld om schone stokjes te gebruiken. Jammer dat ik hem nooit meer terug heb gezien."

Hoe lang werk je gemiddeld aan zo'n gebouw? Welke heb je zoal nagebouwd?

"Aan een huis vijftig à zestig uur, een kapelletje kost slechts twintig uur, een kerk honderd. Maar aan een groot gebouw, zoals de Munsterkerk werk ik ongeveer 320 uur ofwel vijf maanden." We zijn op heel veel mooie plekken geweest. Zo heb ik een kerk van Armaçau de Pera in Portugal, maar ook die van Meppel, waar mijn ouders geëvacueerd waren. Van Swalmen heb ik alle bekende gebouwen wel nageemaakt met roerstokjes."

Wat was het eerste gebouw en wat het laatste? Waar ben je het meest trots op?

"Het eerste was het dak van een poppenhuis voor mijn petekind. Daarvoor had ik drieduizend ijsstokjes van Campina nodig. Het laatste is de Munsterkerk van Roermond. Daar ben ik best wel trots op. Heb die ook aan deken Alexander de Graaf Woutering laten zien. Die wilde het miniatuurgebouw wel hebben. Ik leen het voorlopig alleen uit voor tentoonstellingen en dan onder een stolp. Maar eigenlijk zijn alle gebouwen me even lief.

Momenteel ben ik bezig aan de Kapel in 't Zand. Dat wordt ook een groot project. Ik heb van alle kanten foto's mogen maken, ook van de binnenplaats. Ik heb zelfs dronefoto's vanuit de lucht gekregen."

Krijgen al deze gebouwen hier in jullie kamer ook een plek in je kerstdorp?

"Dat kerstdorp maak ik ook al 35 jaar. In het begin kwam er elk jaar wel een uitbreiding, maar nu is vanwege de grootte van onze kamer de limiet bereikt. Het dorp beslaat vier bij drieënhalve meter en reikt tot aan het plafond. Er is plek voor circa vijftig gebouwen, niet voor de grootste. Ik heb wel drie dozen met gebouwtjes van ijsstokjes uit de begintijd."

Wanneer begin je te bouwen aan het kerstdorp?

"Rond 1 november krijg ik hulp om de kamer te ontruimen en alle dozen met figuurtjes van boven en uit de garage te halen. Ook zijn er dozen met leistukjes van het klooster in Reuver (die ik daar uit een afvalcontainer mocht halen), verder met mos en heel veel multiplexplaten. Als de rolluiken dichtgaan weet de buurt dat er weer gebouwd wordt. Eind november is het ongeveer af."

Wordt het elk jaar weer anders? Tegen welke uitdagingen loop je soms op?

"In principe blijft alles nu ongeveer hetzelfde. Het geheel bestaat uit twintig stukken die tegen de wand geplaatst moeten worden en die bekleed zijn met oude leien van de Lambertuskerk. Er staan zes watermolentjes, ook die van Swalmen. En ja, de uitdaging is toch het opbouwen zelf. Het stromend water, in totaal 25 liter en de elektrische verlichting. Als het klaar is zet ik er een bordje 'uitdaging geslaagd' bij. Dat gaat samen met een glas bier op de foto."

Komen er steeds figuren bij als je die ergens tegenkomt gedurende het jaar of is het nu compleet genoeg? Welke figuren zoek je eventueel nog. Is alles op dezelfde schaal?

"Er komen nu geen nieuwe figuren meer bij. Ze passen niet eens meer op mijn tafel. In het verleden ging ik wel actief op zoek als we ergens kwamen. Zo was

pastoor Reneerkens eens op bezoek en nadat hij een poos naar het dorp had zitten kijken, vroeg hij: 'Höbs se ouch 'n pesjteurke?' Nou dat had ik nog niet. Ik heb toen een oproep geplaatst in de rubriek *Wie helpt* van een van de weekbladen. Het pastoortje moest net als de andere figuren zeven centimeter hoog zijn. Ik kreeg daarop vier reacties. Resultaat na een rondrit die onder andere leidde naar Vroenhoven was dat we nu vier pastoortjes hebben. Eentje heet Reneerkens; die staat op de rand van het dorp, omdat hij weg is gegaan. Ik vind het heerlijk om zelf verhalen te bedenken bij het dorp. En het mooie is dat ik alles zelf heb gemaakt, behalve de figuren en de lampjes."

"En het mooie is dat ik alles zelf heb gemaakt, behalve de figuren en de lampjes."

Mogen mensen komen kijken?

"Dat mag, maar pas in de kerstperiode na Sinterklaas en... alleen na telefonische afspraak!" ■

(Telefoonnummer is bekend bij de redactie)

Vijf vragen aan een uit Zjawame geëmigreerde persoon. Deze persoon kan al lang geleden of pas recent uit Swalmen zijn vertrokken. Dit keer hebben we de vragen voorgelegd aan Stanneke Pijpers, die vanuit de Verenigde Staten heeft gereageerd.

Wie ben je en wat doe je momenteel in het dagelijkse leven?

Mijn naam is Stanneke Pijpers. Ik ben vijftig jaar geleden geboren in Swalmen en ik woon al meer dan twintig jaar in de Verenigde Staten. Ik werk als Project Coördinator bij de American Alliance of Museums, een nationale non-profit organisatie die de gehele Amerikaanse museumsector vertegenwoordigt en zich inzet voor musea en hun medewerkers. Ik ben getrouwd met David en we hebben twee kinderen, Rupert en Flo, die inmiddels al 15 en 17 zijn. In mijn vrije tijd probeer ik veel te reizen, musea te bezoeken en actief te blijven met zwemmen en (een beetje) hardlopen.

Wanneer ben je uit Swalmen vertrokken en waarom?

Ik ben eind 2003 uit Swalmen vertrokken. Ik was toen 28 jaar. De voornaamste reden dat ik ben verhuisd, was mijn relatie met mijn man David, een Amerikaan. Ik volgde een studie Amerikanistiek in Nijmegen en tijdens deze studie liep ik een paar maanden stage bij het National Museum of American History in Washington DC. In DC ontmoette ik David die daar ook was voor een stage. David heeft eerst nog een paar jaar in Nederland gewoond, maar na afronding van zijn studie in Wageningen besloten we om naar de VS te vertrekken. Geen gemakkelijke keuze, maar wel een die met mijn achtergrond in Amerikanistiek en zijn werkervaring voor de overheid daar, voor de hand lag. Vanwege mijn liefde voor musea en mijn werkervaring bij het National Museum of American History, besloot ik verder te gaan in de

museumwereld. De eerste jaren in DC heb ik bij verschillende musea gewerkt en daarnaast ook nog een opleiding museologie gevolgd. Uiteindelijk ben ik gestopt met werken om mij te richten op de opvoeding van de kinderen. Je voltijdse baan naar deeltijd omzetten is hier niet zo vanzelfsprekend als in Nederland en daarbij kost kinderopvang een vermogen. Gelukkig vroeg mijn voormalige werkgever mij een tijdje terug of ik zin had om weer bij hen aan het werk te gaan en daar heb ik meteen ja op gezegd.

Wat mis je het meest aan Swalmen?

Nou, wat ik op dit moment het meest aan Swalmen mis, buiten mijn familie dan, is de rust. Als hoofdstad van Amerika zit je hier in DC altijd midden in de politiek. Dat is aan de ene kant spannend en interessant, maar het kan, zeker in deze tijd, ook nogal stressvol zijn. Momenteel zijn er elke dag veel veranderingen en is er veel onzekerheid. Niet alleen in mijn gezin, maar ook bij iedereen om ons heen. Veel van onze burens, vrienden en bekenden werken voor de overheid en zijn hun baan helaas niet meer zeker. Als ik in Swalmen ben, kan ik dat allemaal even van me afzetten en genieten van de rust. Ook het gemak waarmee ik even op de fiets kan springen om een boodschap te doen of zo is fijn. Alles kost hier veel meer moeite, langere afstanden, veel verkeer, dat soort dingen.

Wanneer ben je voor het laatst in Swalmen geweest en wat was je reisdoel?

Ik was in april van dit jaar voor het laatst in Swalmen om familie en vrienden te zien. Ik probeer tenminste één keer per jaar mijn familie en vrienden in Nederland te bezoeken (en af en toe een mooie tentoonstelling mee te pikken!). Ik vind het belangrijk dat mijn kinderen een sterke band met Nederland hebben en zich daar ook thuis voelen.

Welke boodschap zou je aan de mensen in Swalmen willen meegeven?

Ben niet bang om nieuwe dingen te proberen. Soms moet je even uit je 'comfort zone' zoals dat heet, en jezelf blijven uitdagen. ■

DIT BEN IK

Lenn Heldens, 10 jaar

Lambertusschool, groep 7

01

Met wie woon je samen?

Met mama, broer Fedde en zus Nova. Ook hebben we twee katten: Ot en Flip. Ik ga regelmatig naar papa, die in Asenray woont.

02

Wat is jouw grootste wens?

Ik word profvoetballer bij PSV. Nu train ik driemaal per week bij VVV in Venlo. Ik ben centrale verdediger in de competitie voor jeugdspelers onder de 12 jaar.

03

Wat doe je het liefste?

Voetballen natuurlijk en soms gamen met vrienden.

04

Waar heb je een hekel aan?

Aan Ajax en dan vooral aan Wout Weghorst. Ik hoop dat ze vanavond met dikke cijfers verliezen van Chelsea FC (*het werd 5-1, maar Wout Weghorst scoorde wel, red.*).

05

Hoe ziet jouw leven er uit over tien jaar?

Dan voetbal ik bij PSV en heb ik een vriendin. Als dat niet lukt, dan word ik voetbalcoach. Ik kan nog altijd boer worden, want ik heb heel veel geleerd van pap.

06

Wat zou je als kinderburgemeester van Swalmen willen veranderen?

Het gras in de speeltuin aan het Mortelplein is heel slecht. Er zijn heel veel kuilen. Ook staan daar paaltjes in de weg. Daarom kun je daar moeilijk voetballen. Het liefste zou ik kunstgras hebben.

07

Heb je nog iets bijzonders meegemaakt?

Vorig jaar was ik als jeugdvoetballer actief bij Fortuna Sittard. Helaas was ik toen te jong voor het talentenplan. Ik ben toen overgestapt naar VVV en later wilde Fortuna Sittard mij terug hebben. Dat heb ik niet gedaan, omdat Venlo dichtbij is en ik heb het bij VVV naar mijn zin. De rapportcijfers bij VVV zijn heel goed en vooral fysiek ben ik sterk.

Servicepunt Zjawame

Markt 3a, 6071 JD Swalmen
servicepunt@dorpsraadswalmen.nl
T 0475-769151*

*Alleen bereikbaar tijdens openingstijden

Wijkspreekuur

Iedere dinsdagmiddag van
13.00 tot 15.00 uur in het
Servicepunt Zjawame.

Wie is er wanneer aanwezig?

→ 1e dinsdag van de maand

Wijkagent: Terence Oey

Wijkboa's: Ron Slaats,
Frank Janssen

→ 2e dinsdag van de maand

WMO consulent van de
gemeente Roermond

→ Wekelijks

WegWijzer vanuit VIJF:

Consulent WegWijzer vanuit VIJF

Repair-café

Elke eerste woensdag van de
maand van 9.00 tot 12.00 uur
naast de Laeskamer.

Digi-café

Elke donderdag van 14.00 tot
16.00 uur in de Laeskamer.

BEHALVE IN DE SCHOOLVAKANTIES!

55Plus Kefee

Elke laatste maandag van de
maand van 14.00 tot 17.00 uur
bij EffeNieks.

Laeskamer

De Laeskamer is vier dagen per
week geopend.

Maandag van 10.00 tot 12.00 uur
Dinsdag van 14.00 tot 16.00 uur
Woensdag van 10.00 tot 12.00 uur
Donderdag van 14.00 tot 16.00 uur
U kunt bij ons terecht voor het
ruilen van boeken.

Colofon

De Zjawamer Gezet is een uitgave van de Stichting Dorpsraad Swalmen. De redactie bestaat uit Chris van Goch, Geert Julicher, Patrick van Cann en Riky Simons-Julicher. De Zjawamer Gezet wordt huis-aan huis verspreid in Asselt, Boukoul en Swalmen, behalve bij adressen met een nee/nee sticker. U kunt een (extra) exemplaar meenemen in de Laeskamer, bij Van Heijster Kantoor/Boekado of bij Jumbo Swalmen. Digitaal lezen kan ook. Kijk hiervoor op www.dorpsraadswalmen.nl.

Productie: Studio Done, Swalmen

Druk: Plaza Grafica, Roermond

provincie limburg
gesubsidieerd door de Provincie Limburg

